

gjøre i Kirken, hvorledes han vilde liste sig fra Tjenesten.

For den Christensen saaledes tilføiede Bøld, der under Gds Tilbud er bleven bevidnet af navngivne Vidner og erkjendt af Tilfalte ved egen Tilstaelse, idømte den ved 6te Bataillon i Sagen nedsatte Stabskrigsret ved Dom af 18de August 1870 Korpplæge H. C. Møller en Straf af Fæstningsarrest af 2den Grad i 1 Maaned, idet Dommen fornemmelig støttedes paa Analogien af Parolfesaling af 10de Juli 1815, som fastsætter Fæstningsarrest fra 1 til 6 Maaneder for den Officer, der mishandler nogen Undergiven med Stød eller Slag, og endvidere af Subordinations-Andordningen af 27de April 1792 II. §§ 2 og 4, forsaavidt det her forbyhdes at bruge Støldsbord mod Undergivne.

Det er foran oplyst, at Dommen modtog kongelig Stadseftelse, og at Dr. Møller derefter affonedede den ham idømte Straf.

Stottende sig til, hvad der forelaa om Korpplæge Dr. Møller, og udelukkende paa Grund af hans Forhold i den paagjældende Sag, ansaa Krigsministeren det for en Nødvendighed under 28de Oktober f. A. at indstille ham til Afsted, som Ministeren dog, i Betragtning af hans 20aarige Tjeneste i Hæren og hans Forhold under sidste Krig, troede burdes bevilges ham i Raade.

Udvalget maa tilfulde billige Krigsministerens Skridt til at sjerne fra Hæren en Læge, der ved at mishandle en Patient, som var betroet ham til Behandling, havde udvist en saa uærdig og inhuman Udfærd, at hans Stilling som tjenestegjørende Læge i Hæren derved var bleven en Umulighed. En Forsættelse af Lægen til en anden Hærafdeling vilde ingenlunde have forebygget, at Rygtet om hans Udfærd ved 6te Bataillon vilde have fulgt ham i Hælene og bidraget til, at han

i enhver anden Hærafdeling vilde være bleven modtagen med Mistillid og Frygt, navnlig af de Mentige. Hertil kommer, at en saadan Forslyttelse ikke vilde indeholde nogen tilstrækkelig Sikkerhed for, at Dr. Møller ikke oftere vilde gjøre sig skyldig i et lignende Forhold. Det bør ikke taales, at nogen af Landets Sønner underkastes en raa og vilkaarlig Udfærd, medens de aftjene deres Værnepligt, og Straffen bør være streng for enhver Befalingsmand, der trods de bestaaende Forbud i saa Henseende, strengest dog for den Læge, der gjør sig skyldig i sliq Udfærd imod en Patient. Og det kån og bør ikke tjene nogen Forefat til Undskyldning, at han ved tidligere Leiligheder har udmærket sig ved et saa hæderligt Forhold, at han derfor endog er bleven Gjenstand for en kongelig Raadesakt.

Lovforslaget foreslaar i Henhold til „Pensionslov for de under Ministerierne for Monarkiets Fællesanliggender henhørende Embedsmænd“ etc. af 24de Februar 1858, § 8 som aarlig Pension for afstediget Korpplæge Dr. Møller 250 Rd. istedetfor 364 Rd., der vilde have tilkommet ham, hvis han var bleven afstediget af en af de i samme Lov § 1 anførte Grunde. Naar Udvalget betragter Dr. Møllers Brøde og dernæst sammenligner det foreslaaede Pensionsbeløbs Størrelse med hvad der tidligere i Reglen har været bevilget Embedsmænd, der ere blevne afstedigede formedelst stedfundne Måltigheder ved deres Embedsførelse — og til Sammenligning meddeles en af Udvalget udarbejdet skematisk Oversigt over de hidtilværende Tilfælde i saa Henseende — forekommer det Udvalget, at der i det foreslaaede Pensionsbeløb for ham bør finde en Nedsættelse Sted.

Hele Udvalget er saaledes enig i at indstille til Vedtagelse af Folkethinget Lovforslaget med følgende Vædringsforslag:

Istedetfor „250 Rd.“ sættes „200 Rd.“

E. Andersen.

J. S. Christensen.

D. Christensen.

G. E. Efferse,
Sekretar.

Hindenburg.

L. Larsen.

Mugaard,
Formand og Ordfører.